របាយការណ៍សង្ខេបស្តីពី
ការកសាងផែនការជាតិ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស
២០១៤-២០១៨

ផែនការសកម្មភាពជាតិបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស ការរត់ពន្ធ ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្ម និង អាជីវកម្មផ្លូវភេទ ២០១១-២០១៣ បានប្រកាសដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ នៅថ្ងៃ ទី០៧ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ ។

ផែនការសកម្មភាពជាតិនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង *"ដើម្បីពង្រឹងកិច្ចប្រឹងប្រែងក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ រួមចំណែកក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថសង្គម លើកកម្ពស់ស្តង់ដារសិទ្ធិមនុស្ស ផ្តល់ភាពថ្លៃថ្នូរនិងគុណតម្លៃដល់ប្រជាជនខ្មែរ សិទ្ធិរបស់ស្ត្រី និង កាត់បន្ថយរាល់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្សឱ្យបានច្រើន។"*

គោលដៅសំខាន់នៃផែនការ គឺលើកកម្ពស់ការចូលរួមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ សាមគ្គីភាព និងប្រើប្រាស់ធនធានទាំងឡាយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីបង្ការទប់ស្កាត់នូវភាពរងគ្រោះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ទាំងបុរស ស្ត្រី យុវវ័យ និងកុមារ ឱ្យរួចផុតពីការជួញដូរនិងការរំលោភបំពានគ្រប់រូបភាព ជាពិសេស ផ្តល់កិច្ច ការពារនិងឧបត្ថម្ភគាំទ្រជនរងគ្រោះ និង ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ក្នុងការលុបបំបាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស ការរត់ ពន្ធ ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មលើមនុស្ស និង ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

១.ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ប.ជ.រ.ព.ភ. ឆ្នាំ ២០១១-២០១៣

ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ត្រូវបានអនុវត្តដោយអ្នកវាយតម្លៃឯករាជ ពីខែកញ្ញា រហូតដល់ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ដោយមានកិច្ចសហការនិងការគាំទ្របច្ចេកទេសដោយអង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិ និងមានការគាំទ្រផ្នែកថវិកាពីទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិសហរដ្ឋអាមេរិក (USAID)។ ការវាយតម្លៃផ្តោតទៅលើចំណុចការអនុវត្តសកម្មភាពដែលបានកំណត់ទុកក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗទាំង០៥ គោលដៅទាំង០៦ និងលទ្ធផលរំពឹងទុកទាំង០៧ ។ ការវាយតម្លៃនេះត្រូវបានធ្វើឡើងជាសំខាន់ ដើម្បីជួយដល់ការបង្កើតផែនការសកម្មភាពជាតិទី២ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ឆ្នាំ២០១៤-២០១៨។

បណ្តាក្រសួង មន្ទីរ ស្ថាប័ន អង្គការសង្គមស៊ីវិល អង្គការ អន្តរជាតិ ទីភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលមានសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងគណៈកម្មាធិការ ក៏ដូចជាអាជ្ញាធររាជធានី ខេត្ត-ក្រុង មូលដ្ឋានឃុំ-សង្កាត់ មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ព្រមទាំងជនរងគ្រោះនិងងាយរងគ្រោះជាច្រើន បានចូលរួមផ្តល់ ពត៌មាន និងគំនិតយោបល់ ជាច្រើន ។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះ ក៏ត្រូវបានដាក់ជូនមន្ត្រីជំនាញក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការជាតិ រាជធានី ខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យ ផ្តល់យោបល់ កែលម្អ និងផ្តល់ធាតុចូលបន្ថែមជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងន័យកសាងឱ្យបាននូវផែនការសកម្មភាពរយៈពេលប្រាំឆ្នាំជំហានទី២ (២០១៤- ២០១៨) បានឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នដែលមានការវិវត្តថ្មីៗ។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួននៃការវាយតម្លៃ ៖

១- ក្រសួង ស្ថាប័ននានា ទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកជាច្រើនបានអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងវិធីសាស្ត្រមួយចំនួនរបស់ផែនការជាតិ រួមចំណែកក្នុងការសម្រេចបានលទ្ធផលរំពឹងទុកសំខាន់ៗទាំងប្រាំពីរ ដោយទទួលបានលទ្ធផលជាវិជ្ជមាន ។

២- ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់សាធារណជន អំពីច្បាប់និងគោលនយោបាយដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និង រូបភាពកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងៗ កើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ជា

ពិសេស គឺ អំពើជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មក្នុងបរិបទនៃការធ្វើចំណាកស្រុកឆ្លងដែន តែវិធីសាស្ត្រជាច្រើនបានផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើតែការលើកកម្ពស់ចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះ តែមិនសូវបានផ្តោតលើការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថឡើយ ។

៣- សហគមន៍ បានមើលឃើញថា មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់បានបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនបានកាន់តែប្រសើរ កត្តានេះធ្វើឱ្យប្រជាជនកាន់តែមានទំនុកចិត្តលើមន្ត្រីទាំងនេះ ។ ជាក់ស្តែង អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងជនរងគ្រោះបានរាយការណ៍ ដោយផ្ទាល់អំពីករណីជួញដូរមនុស្សដល់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់កាន់តែច្រើន ។ តែក៏មានប្រជាពលរដ្ឋខ្លះបានសម្តែងពីអារម្មណ៍មិនពេញចិត្តចំពោះការផ្តន្ទាទោស ។

៤- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា, នគរបាល, ក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់ និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ មានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងមានភាពល្អប្រសើរក្នុងការផ្តល់នូវសេវាផ្លូវច្បាប់ និងជំនួយចិត្ត សាស្ត្រដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ជួញដូរពលកម្ម និង ជួញ ដូរផ្លូវភេទ ហើយបាននិងកំពុងឆ្លើយតបចំបញ្ហា និងបានសម្របសម្រួលដោះស្រាយដោយអនុវត្តតាមបទដ្ឋានអប្បបរមានៃការការពារ និងផ្តល់ជំនួយគាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះ។

៥- គុណប្រយោជន៍ប្រសើរបំផុត គឺក្រសួងពាក់ព័ន្ធមួយចំនួន ដូចជា ក្រសួងមហាផ្ទៃ, កងរាជអាវុធហត្ថ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា, ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានបង្កើតឱ្យមាននាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជាក់លាក់របស់ខ្លួន ដើម្បីទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់លើការប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សនិងកិច្ចអន្តរាគមន៍ ដែលជួយសម្របសម្រួលឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការកាន់តែជិតស្និទ្ធរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធជាតិនិងអន្តរជាតិ និងការអនុវត្តសកម្មភាពនៅកម្រិតមូលដ្ឋាន ។

៦- គ្រប់តួអង្គ និងភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗទាំងអស់ យល់ឃើញថា អំពើជួញដូរមនុស្ស ការរត់ពន្ធ ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មលើមនុស្ស និង ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ គឺជាបញ្ហាមួយដ៏ធំដែលមិនអាចដោះស្រាយដោយឡែកៗពីគ្នាបានឡើយ ពោលគឺត្រូវការចូលរួមសហប្រតិបត្តិការពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ហើយគណៈកម្មាធិការជាតិ បានដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការជួយលើកកម្ពស់ការសម្របសម្រួលរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធខុសៗគ្នា ឲ្យអាចធ្វើការជាមួយគ្នាបានយ៉ាងល្អប្រសើរ ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានវាយតម្លៃលើបញ្ហាប្រឈមក្នុងកិច្ចសហការ និងកំពុងសិក្សាអំពីការធ្វើឱ្យមានឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមាន និងមានឆន្ទៈផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែមទៀតឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពលើការកសាង និងពង្រឹងទំនាក់ទំនងសម្របសម្រួលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ។

៧- ការអនុវត្តផែនការជាតិឆ្នាំ២០១១-២០១៣ មានរយៈពេលខ្លី គឺអនុវត្តបានត្រឹមតែ១៨ខែមុនពេលធ្វើការវាយតម្លៃប៉ុណ្ណោះ (ដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ផ្លូវការក្នុងខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០១២) នេះជាហេតុធ្វើឱ្យការវាយតម្លៃ ពិបាករកឱ្យឃើញភាពប្រែប្រួល ។

៨- ថវិកាដែលលេខាធិការដ្ឋានជាតិ និងខេត្តមួយចំនួនបានទទួលសម្រាប់អនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស មានកម្រិត និងត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់តែការងាររដ្ឋបាលនិងសកម្មភាពមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ។ គោលបំណងក្នុងការប្រើប្រាស់ថវិកាជាតិ ដើម្បីអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ របស់ក្រសួងបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធ មិនទាន់អាចអនុវត្តបានពេញលេញតាមការរំពឹងទុកនៅឡើយ ដោយសារភាពស្មុគស្មាញនៃនីតិវិធី និងរយៈពេល និងការរៀបចំផែនការថវិកាមិនស្របតាមពេលវេលាកំណត់ ។

៩- ទោះបីជាមានច្បាប់ គោលនយោបាយ និងអនុស្សរណៈយោគយល់គ្នារវាងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជានិងប្រទេសពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើជួញដូរក៏ដោយ ក៏ច្បាប់ គោលនយោបាយ និង អនុស្សរណៈមួយចំនួនមិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ មិនច្បាស់លាស់ និង ខ្វះខាតគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត ឬ មិនត្រូវបានអនុវត្ត

ឱ្យបានស៊ីសង្វាក់គ្នា ឬមិនបានសហការគ្នាគ្រប់គ្រាន់ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

២- ក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការកសាងផែនការសកម្មភាពជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជំហានទី២ (ឆ្នាំ២០១៤-២០១៨)

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ ជាបទពិសោធន៍ និងមេរៀនដែលទទួលបានពីការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិឆ្នាំ ២០១១-២០១៣ ត្រូវបានប្រើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីព្រាងក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការសកម្មភាពជាតិ តំណាក់កាលទី២ រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ សម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សសម្រាប់អនុវត្តពីឆ្នាំ២០១៤-២០១៨។

ការវាយតម្លៃនេះ បានរកឃើញនូវចំណុចខ្វះខាតនៃយន្តការ ដែលត្រូវការរៀបចំកែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទីភារកិច្ចរបស់គ្រប់ផ្នែកពាក់ព័ន្ធ នៅគ្រប់ថ្នាក់ និងត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួលប្រមូលផ្តុំនូវគ្រប់ការចូលរួម កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ឲ្យស៊ីសង្វាក់គ្នា និងឲ្យក្លាយជាកម្លាំងសរុប ធនធានសរុប និងមធ្យោបាយសរុប ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ក្របខណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រនេះគឺជាជំហានដ៏សំខាន់ក្នុងដំណើរការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រទូលំទូលាយ សម្រាប់ផែនការសកម្មភាពជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរគ្រប់រូបភាព រយៈពេលប្រាំឆ្នាំបន្ត ដោយធានានិរន្តរភាពនៃយន្តការដំណើរការ និង អន្តរាគមន៍ឱ្យមានការឯកភាពគ្នា។

ដោយមានការដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលយ៉ាងសកម្មប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់របស់លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការជាតិ ប.ជ.រ.ព.ភ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល ថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ បានរួមគ្នាផ្តល់គំនិត យោបល់ ទិន្នន័យ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមជាច្រើន ហើយទស្សនៈរបស់សង្គមស៊ីវិល និង អ្នកដែលទទួលរងគ្រោះក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្មជួញដូរ និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ភាគីពាក់ព័ន្ធ អង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលក្នុងស្រុក ក៏ត្រូវបានទទួលយក និងដាក់បញ្ចូលផងដែរ ។

២.១- ទស្សនវិស័យនៃផែនការ

"ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាសង្គមមួយមានសន្តិភាពពេញលេញ មានសមភាព និង ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព គ្មានអំពើជួញដូរ កេងប្រវ័ញ្ច និង ការធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស" ។

២.២- គុណតម្លៃស្នូលនៃផែនការសកម្មភាពជាតិ

២.២.១- ភាពជាម្ចាស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើផែនការសកម្មភាពជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចាត់ទុកការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សជាសកម្មភាពអាទិភាពមួយដែលត្រូវផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ ដោយហេតុថា វាបានធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ដល់កម្លាំងពលកម្មដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សជាតិ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានភារកិច្ចដោះស្រាយតម្រូវការធនធានហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិនេះដោយធានាថា យន្តការគ្រប់ថ្នាក់មានលទ្ធភាពអនុវត្តភារកិច្ច និងអាចជំរុញឱ្យយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងឡាយអាចអនុវត្តបានតាមការគ្រោងទុក ប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងជំនាញនីមួយៗ ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

២.២.២- គោលការណ៍សិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន

ការការពារសិទ្ធិនិងសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ ជាពិសេសសិទ្ធិជនរងគ្រោះឬជនងាយរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស គឺជាស្នូលនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងឡាយក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស។ សិទ្ធិទាំងនោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មាន ការផ្តល់នូវជំនួយផ្នែកសង្គម សេវាកម្ម រួម

ទាំងការគាំទ្រផ្លូវចិត្ត ជំនួយផ្នែកច្បាប់ ការធ្វើកោសល្យវិច័យ ការថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ការស្តារនីតិសម្បទា ការគាំទ្រការធ្វើសមាហរណកម្ម ជំនួយគាំទ្រផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ជំនាញ មុខរបរ និង ការធ្វើសមាហរណកម្មរយៈពេលវែង ជាដើម។

២.២.៣- កម្មវិធីផ្អែកលើគោលការណ៍យេនឌ័រជាមូលដ្ឋាន

ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យយេនឌ័រ គឺមិនមែនសម្រាប់តែបង្ហាញអំពីទំហំ និងឥទ្ធិពលនៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រីប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ទៅលើមនុស្សទាំងអស់ ទោះជាបុរសឬស្ត្រី កុមារ យុវវ័យ ឬមនុស្សចាស់ ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិជាសាកលក្នុងការរស់នៅដោយស្មើភាព ដោយមិនមានការទទួលរងអំពើហិង្សា ការប្រមាថមាក់ងាយ ឬការរំលោភបំពាន ទោះជាក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ។ ទាំងរាជរដ្ឋាភិបាល ក៏ដូចជាសង្គមស៊ីវិល គឺខិតខំដើម្បីលុបបំបាត់ទស្សនៈ ដែលថា៖ "ការជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្ម និង ការធ្វើអាជីកម្មលើផ្លូវភេទ គឺជាធម្មជាតិរបស់មនុស្សក្នុងសង្គម ដែលតែងតែកើតមានតាំងពីយូរលង់មកហើយនិងមិនអាចលុបបំបាត់បាន" ។

ការពិត អាចលុបបំបាត់បាន ឬមិនបាន គឺអាស្រ័យដោយឆន្ទៈរបស់មនុស្សក្នុងសង្គម និងគ្រប់ស្ថាប័ន ។ ដូច្នេះ បញ្ហាសំខាន់ គឺការផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈនិងឥរិយាបថសង្គម ឲ្យមានសីលធម៌ គុណធម៌ ទទួលស្គាល់នូវគុណតម្លៃរបស់មនុស្ស និងមានការគោរពសិទ្ធិគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយមិនរើសអើង ។

២.២.៤- មានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីសង្គមស៊ីវិលនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធ

គណៈកម្មាធិការជាតិទទួលស្គាល់ថា អង្គការសង្គមស៊ីវិលដ៏ច្រើនលើសលប់នៅកម្ពុជា អាចជួយធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងនូវអន្តរាគមន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ការ ទប់ស្កាត់ ការការពារ និងការផ្តន្ទាទោសបទឧក្រិដ្ឋ ក្នុងវិស័យយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ សេវាច្បាប់និងចិត្តសាស្ត្រ ក៏ដូចជាសេវាអនុវត្តច្បាប់សម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃការធ្វើអាជីវកម្ម និងការរំលោភបំពាន នៅពេលដែលសង្គមស៊ីវិល ដើរតួនាទីធ្វើជាដៃគូក្នុងការអនុវត្តផែនការជាតិ ឆ្ពោះទៅកាន់ការធ្វើឲ្យសម្រេចគោលដៅរួម ។

២.២.៥- សមាហរណកម្មពហុវិស័យ

គណៈកម្មាធិការជាតិលើកទឹកចិត្តចំពោះកិច្ចសហការ ការសម្របសម្រួល និង ភាពជាដៃគូនៅគ្រប់ កម្រិត ។ ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលនឹងសម្របសម្រួលបង្កើតភាពជាដៃគូជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធចម្រុះ ដូចជា សាស្ត្រាចារ្យ អង្គការសិក្សាស្រាវជ្រាវ អង្គការសង្គមស៊ីវិល អង្គការដៃគូមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ ស្ថាប័នក្នុងវិស័យសាសនា វិស័យឯកជន ម្ចាស់ជំនួយទ្វេភាគី និង ពហុភាគីផ្សេងៗទៀត ទាំងនៅថ្នាក់ ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ ក៏ដូចអន្តរជាតិ ដើម្បីទទួលបានការសម្របសម្រួលល្អបំផុតសម្រាប់យុទ្ធវិធីគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពហុវិស័យ។

២.២.៦.- ការត្រួតពិនិត្យ ការវាយតម្លៃជាប្រព័ន្ធ និង និរន្តរភាព

ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ គឺជាសមាសធាតុដ៏សំខាន់មួយនៃផែនការសកម្មភាពជាតិ។ អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ គណៈកម្មាធិការជាតិនឹងទទួលបន្ទុកអនុវត្ត ដោយសហការជាមួយអ្នកជំនាញនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ហើយលេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការរាជធានី ខេត្ត នឹងបន្តត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ផែនការសកម្មភាពរាជធានី ខេត្ត និង ចែករំលែកជាទៀងទាត់នូវលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យសំខាន់ៗដែលជួយដល់ការរៀបចំកម្មវិធីការងារបន្ត។

ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដែលរឹងមាំមួយសម្រាប់កំណត់អំពីភាពរីកចម្រើននៃការអនុវត្ត នឹងត្រូវបានបង្កើត ឡើងដោយមានសូចនាករគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់វាស់ស្ទង់ផលប៉ះពាល់ សមិទ្ធផល និង មេរៀនជាបទពិសោធន៍ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃកម្មវិធីបង្ការ ការពារ និង ឆ្លើយតបក្នុងពេលអនាគត។

២.៣- គោលដៅរួម និងគោលបំណង

ផែនការសកម្មភាព មានគោលដៅ រួមបញ្ចូលរាល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងគ្រប់ផ្នែក គ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធ ដើម្បី

ដោះស្រាយនិងលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មលើមនុស្ស និង ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលកើតមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និង ទៅលើប្រជាជនកម្ពុជាដែលនៅទីណាក៏ដោយ។

គោលបំណងសំខាន់ គឺដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្ការទប់ស្កាត់បទល្មើសជួញដូរមនុស្ស អំពើកេងប្រវ័ញ្ចលើមនុស្សគ្រប់រូបភាព ការជួយជនរងគ្រោះ ការអនុវត្តច្បាប់ ការផ្តន្ទាទោសជនល្មើសជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌។

២.៤- យុទ្ធសាស្ត្រនៃផែនការសកម្មភាពជាតិ ជាអាទិភាពចំនួនបួន គឺ ៖

យុទ្ធសាស្ត្រទី១ ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ គោលនយោបាយ និង លើកកម្ពស់សហប្រតិបត្តិការ

យុទ្ធសាស្ត្រទី២ លើកកម្ពស់ការបង្ការ ការទប់ស្កាត់

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣ ពង្រឹងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤ ការពារជនរងគ្រោះគ្រប់ភេទនិងគ្រប់វ័យ ព្រមទាំងផ្តល់សេវាគាំទ្រសមស្របប្រកបដោយគុណភាព ។

ដើម្បីធ្វើឲ្យសម្រេចយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបួន សកម្មភាពសំខាន់ៗចំនួន១៣៣ ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងចងក្រងជា ១០ កម្រងសកម្មភាព ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី១ : **ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ គោលនយោបាយ និង លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ**

មានលទ្ធផលរំពឹងទុក ចំនួន០៣ ៖

១.១- កែលម្អ និងពង្រឹងយន្តការជាតិសម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ឲ្យមានការចូលរួមកាន់តែទូលំទូលាយនិងមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការអនុវត្តច្បាប់ គោលនយោបាយ និង លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជាតិនិងអន្តរជាតិ ។

១.២- អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នាឬកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ពហុភាគី លិខិតុបករណ៍គតិយុត្ត ដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងរាល់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មនិងផ្លូវភេទ ត្រូវបានអនុវត្តដោយភាគីពាក់ព័ន្ធប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវនិងមានលទ្ធផលល្អ ។

១.៣- ច្បាប់ គោលនយោបាយ ផែនការរបស់ជាតិនិងអន្តរជាតិ សម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សគ្រប់រូបភាព ត្រូវបានចូលរួមអនុវត្ត និង តាមដានត្រួតពិនិត្យអំពីប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផល រកភាពខ្វះចន្លោះដើម្បីបំពេញបន្ថែមនិងជំរុញការចូលរួមអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រទី១នេះ: មានកម្រងសកម្មភាពចំនួន០៣ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុកទាំង០៣ មានសកម្មភាពធំៗសរុបចំនួន ៤៧ ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី២ : **លើកកម្ពស់ការបង្ការ ការទប់ស្កាត់**

មានលទ្ធផលរំពឹងទុកចុងក្រោយចំនួន០២

២.១- យុទ្ធសាស្ត្របង្ការ ការទប់ស្កាត់ត្រូវបានរៀបចំនិងអនុវត្ត ដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយផ្តោតលើការផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈ និង ឥរិយា- បថរបស់បុគ្គលនិងសហគមន៍។

២.២- តាមដាននិងគ្រប់គ្រងដំណើរការនៃការធ្វើចំណាកស្រុករបស់ពលករ ដើម្បីការពារ និង លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព ការគោរពសិទ្ធិ ការទទួលបានផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ពលករចំណាកស្រុកនៅគ្រប់តំណាក់កាលនៃការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ ។

ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រទី២នេះ: មានកម្រងសកម្មភាពចំនួន០២ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុក០២ មានសកម្មភាពធំៗ ចំនួន ២៧ ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣:ពង្រឹងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស

មានលទ្ធផលរំពឹងទុក ចំនួន ០៣

៣.១- ចំណេះដឹងនិងសមត្ថភាពក្នុងការប្រើប្រាស់លិខិតុបករណ៍គតិយុត្តក្នុងស្ថាប័នតុលាការសម្រាប់ការជំនុំជម្រះករណីនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស កាន់តែប្រសើរឡើង។

៣.២- ការសម្របសម្រួលរវាងស្ថាប័នអនុវត្តច្បាប់ ស្ថាប័នអយ្យការ និង វិស័យសេវាសង្គម ទទួលបានលទ្ធផលល្អ ក្នុងការស៊ើបអង្កេតប្រមូលពត៌មាន ការជំនុំជម្រះក្តីករណីនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មពលកម្មលើមនុស្សនិងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

៣.៣. វិធានការឆ្លើយតប ការគ្រប់គ្រងករណី និង ប្រព័ន្ធរាយការណ៍តាមរយៈមន្ត្រីជំនាញអនុវត្តច្បាប់និងភ្នាក់ងារដទៃ មានការឯកភាព ជាប្រព័ន្ធ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់។

ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រទី៣ មានកម្រងសកម្មភាពចំនួន០៣ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុកទាំង០៣ ដែលមានសកម្មភាពធំៗ ចំនួន ៣៨ ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤ : ការពារជនរងគ្រោះគ្រប់ភេទនិងគ្រប់វ័យ ព្រមទាំងផ្តល់សេវាគាំទ្រសមស្របប្រកបដោយគុណភាព

ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនល្មើសនិងជនរងគ្រោះ ការស្តារនីតិ-សម្បទា ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ ការធ្វើសមារណកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍនជនរងគ្រោះនិងសហគមន៍គាំទ្រ ពិសេសលើស្ត្រីនិងកុមារ

មានលទ្ធផលរំពឹងទុកចំនួន ០២ ៖

៤.៤.១- ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការជួញដូរពលកម្មនិងផ្លូវភេទ ត្រូវបានសង្គ្រោះ ធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ ស្តារនីតិសម្បទា ធ្វើសមាហរណកម្ម និង ផ្តល់លទ្ធភាពពេញលេញដល់ ជនរងគ្រោះគ្រប់ភេទ និង អាយុឱ្យទទួលបានសេវាដែលចាំបាច់តាមតម្រូវការ។

៤.៤.២- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងអ្នកផ្តល់សេវារដ្ឋាភិបាលនិងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល កាន់តែល្អប្រសើរក្នុងការផ្តល់សេវាគាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល និង ទាន់ ពេលវេលា។

ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រទី៤ នេះ មានកម្រងសកម្មភាពចំនួន០២ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុកទាំង០២ និងមានសកម្មភាពធំៗ ចំនួន ២២ ។

៥- ការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ

១- យន្តការសម្រាប់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការជាតិ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ ដោយមានការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធ

២- សមត្ថភាពមន្ត្រីអនុវត្តគ្រប់ផ្នែក គ្រប់ថ្នាក់ត្រូវបានពង្រឹងជាប្រចាំ

៣- ឧបករណ៍សម្រាប់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងប្រើប្រាស់

៤- ទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃនិងផ្សព្វផ្សាយ

៥- របាយការណ៍លទ្ធផលនៃការអនុវត្តផែនការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស នឹងចេញផ្សាយប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស ប្រចាំឆមាស និង ប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីប្រៀបធៀបលទ្ធផលនិងបទល្មើស ជួញដូរមនុស្ស។